

Zonder de kinderen naar Zuid-Sudan

Afstand kan ook dichterbij elkaar brengen, denkt familie Haasnoot

Veel zendingswerkers keren terug als hun kinderen de tienerleeftijd bereiken. De familie Haasnoot gaat dan juist naar Afrika. Twee kinderen blijven in Nederland, twee op een Afrikaans internaat. Ze gaan vol overtuiging. Tegelijk: „Het is iets dat pijn doet.”

**door onze redacteur
Daniël Gillissen**

EDE – Op de deur tussen gang en woonkamer hangen grote papieren vellen. Van wie moet David nog afscheid nemen? Wat neemt Desta mee op reis? Het is de manier om het afscheid soepel te laten verlopen, zegt zendingswerker Jaap Haasnoot (42) in de huiskamer die zich in 'staat van verhuizen' bevindt. Een deel van het gezin Haasnoot staat op het punt naar Afrika af te reizen. Over een week moeten ze hun huis in Ede uit, nog een week later zitten ze in Nairobi, Kenia. 'Ze' zijn behalve Jaap, zijn vrouw Mirjam (43) en hun kinderen Desta (12) en David (10). Met het vertrek komt er een scheiding in het gezin. De „twee J's" blijven achter: Joël (21) en Jesse (16). In Kenia volgt zelfs een tweede afscheid. De „twee D's" gaan daar naar een internaat. „We krijgen anderhalve dag om samen te wennen, daarna moeten we wegwezen", zegt Haasnoot met een glimlach. Zijn vrouw staart naar de deur zonder lach of traan. „Het is iets dat

pijn doet." Ze hebben inmiddels vaak de vraag gehoord hoe het is om kinderen achter te laten. Ze kregen voor de voeten geworpen dat ze hun kinderen meeslepen in het najagen van hun eigen droom. Dat is het niet, benadrukken beiden. Er is veel gepraat en een gezamenlijke keuze gemaakt. Jaap: „De kinderen hadden veto-recht. Als een van hen het niet zag zitten, waren we niet gegaan. Het is natuurlijk ingewikkelder dan het nu klinkt, maar we hebben echt een gezinsbeslissing genomen.”

De familie Haasnoot heeft ervaring met zendingswerk; ze weten waar ze aan beginnen. Van 1996 tot 2005 coördineerden ze Bijbelvertaalprojecten in Ethiopië. Zoon Joël zat daar twee jaar in een internaat. De vergelijking gaat een beetje mank, tekent Haasnoot er meteen bij aan. „Hij woonde in de hoofdstad, wij op het platteland. Als je in hetzelfde land zit, geeft dat toch een ander gevoel.”

Afstand kan ook dichterbij elkaar brengen, merkten ze toen Joël kortgeleden een halfjaar stage liep in de Verenigde Staten. Mirjam: „Toen wij naar Ethiopië gingen, hadden de meesten nog geen e-mail. Met de communicatiemogelijkheden van tegenwoordig kun je elkaar gemakkelijk en vaak spreken. We gingen er echt voor zitten om met Joël te praten.” Jaap: „Op zulke momenten vraag je hem hoe hij

Jaap en Mirjam Haasnoot vertrekken eind deze maand als zendingswerkers naar Zuid-Sudan. Twee van hun kinderen blijven in Nederland. De jongste twee, David en Desta, gaan naar een internaat in Kenia. | foto familie Haasnoot

zich voelt. Dan kan nu natuurlijk ook als hij op kamers zit. Toch doe je dat minder gemakkelijk.”

Kriebelen

Diep van binnen voelen beiden dat dit de weg is die ze moeten gaan. Onafhankelijk van elkaar begon het na enkele jaren terug in Nederland weer „te kriebelen”. „We dachten allebei dat de ander wel zou denken dat het vanwege de kinderen niet kon”, vertelt Mirjam. „Vorig jaar in de vakantie hebben we er dieper over doorgepraat. We waren er van

overtuigd dat er dan binnen een jaar deuren open moesten gaan. Anders zou Desta te oud worden om van school te veranderen.” Ze gingen voor een oriënterend gesprek naar de protestantse zendingsorganisatie GZB, waar meteen een vacature als docent om van school te veranderen.” Ze gingen voor een oriënterend gesprek naar de protestantse zendingsorganisatie GZB, waar meteen een vacature als docent om van school te veranderen.” Ze gingen voor een oriënterend gesprek naar de protestantse zendingsorganisatie GZB, waar meteen een vacature als docent om van school te veranderen.”

de kinderen, menen ze. Jaap: „De kinderen zullen concreet merken hoe God werkt in hun leven en in dat van ons als gezin. In Afrika is de situatie toch wat extremer. Gods leiding en bescherming is dan tastbaarder en dat zullen zij ervaren.” Mirjam: „En ze zien dat wij met elkaar dingen opgeven om anderen te dienen. Je kunt zeggen dat je iets voor anderen over moet hebben; dit gaat toch dieper dan woorden.” Ook de internationale ervaring is een pluspunt, vindt Jaap. „Je kunt focussen op het missen van ons als ouders, maar ze krijgen er weer andere dingen voor terug.”

In welke situatie de familie Haasnoot straks precies belandt, weten ze niet. „Het is een relatief veilig gebied. Na het sluiten van het vredesverdrag in 2005 is het rustig in Sudan. Je weet alleen nooit hoe het loopt. In januari vindt bijvoorbeeld een referendum plaats over de onafhankelijkheid van Zuid-Sudan. Het is niet te voorspellen of de volgens deskundigen onafwendbare afscheiding geweld meebrengt.” Mirjam gaat aan de slag in het basisonderwijs. „Er zijn plannen om een pabo te beginnen en de kerkleiding had ook het idee dat ik de zondagsschoolleiding wel kan trainen. We gaan het zien, met kinderen is er altijd iets te doen.” Jaap, tot voor kort werkzaam als beleidsmedewerker bij de Evangelische Zendingssalliantie, gaat

les geven aan de theologische opleiding van de Anglicaanse Kerk in Kajo Keji. „Door de sterke groei van de kerk kregen nieuwe predikanten vaak maar een heel korte opleiding. Soms niet meer dan een korte cursus. De bisschop heeft dat inmiddels uitgebreid tot een opleiding van een jaar.”

Voertaal

„In het Sudanese onderwijs is gebrek aan alles, dus er is veel werk te verrichten. Ik ben gevraagd het onderwijsniveau te verbeteren; door les te geven en door materiaal te ontwikkelen. Wat ik precies moet doen, laat ik over aan de Sudanese. Toen ik naar Ethiopië ging, wist ik precies te vertellen wat er moest gebeuren en deed ik veel zelf. Ik heb daar wel geleerd dat het aan de mensen zelf is om aan te geven wat ze nodig hebben.” Een vreemde taal hoeven ze niet vooraf te leren. „Doordat de studenten overal vandaan komen, is Engels de voertaal. We hebben wel het plan de plaatselijk taal voor een deel onder de knie te krijgen. Het Engels blijft toch meer aan de oppervlakte; de eigen taal gaat dieper. Dat zie je aan kerkdiensten. Een Engstalige dienst is stijf, terwijl in dezelfde kerk een samenkomst in de eigen taal echt swingt.”

De uitzendingdienst van Jaap en Mirjam Haasnoot vindt zondag plaats om 17.00 uur in De Ark in Ede.